

1. PIELISENSUUN ESIKUNTA Aamuyö oli jo vaihtumassa aamuksi, kun kapteeni Kusi nukkui autuaasti kaukana etulinjasta kontiorannan rautakehikkoisessa hetekassa ja unipäissään kovasti piereskeli. Eversti Koikkalainen sattuu heräämään krapulaansa ennen muita, menee kuselle - siis käy vain vessassa, ei mene huutamaan kapteenille kuten yleensä- ja huuhtoo kasvojaan kylmällä raanavedellä ja raahustaa takaisin PU:n huoneen samanlaisen rautakehikon ympäröimään sänkyyn. Vaan ei vielä uni anna tulla everstille, vaan rauhattomana jättää upseerin pyörimään punkkaan -Mikähän taika tässäkin on, että yleensä eturintamalla, kaikkein vaikkeimassa paikassa huolto toimii, ammuksia ja ruokaa tulee, mutta täällä ollaan monetta päivää nälissään. Ammuksilla nyt ei ole hitonkaan tekemistä täällä kaukana etulinjoilta. Mutta minäkun olen tämän pataljoonan päällikkö, niin vastuu koko revohkasta on minun. Niin se on, ja minähän perkele selvitan mikä tässä nyt on. Nytkin ruoka on totaalisesti loppu, kaikki muut vatsat kurisee tyhjyytään, paitsi kapteeni Kusi vaan pierree. Lopulta uni armahtaa everstille. Vaikka sanottiin että ruoka oli loppu, niin tiedettiin että piti sitä kuitenkin aamuksi olla vielä kupillinen mieheen jatkettua herneveliä. Tai niin sitä luultiin- aamulla havaittiin että viimeiset hernekeitot oli varastettu. Eversti kutsui kapteeni Kusen sekä huolto-aliupseeri-kirjuri Pesun paikalle. "Kusi, nyt lähti teidän urakehityksenne käyntiin, kerta kaikkiaan perkele. Olette tästä hetkestä lähtien Luutnantti Kusi- kirjuri Pesu hommaa teille luutnantin natsat!" Kirjuri hölmistyi, kahisteli papereitaan: "Siis kirjoitanko päiväkäskyn jolla kapteeni Kusi ylennetään luutnantti Kuseksi?" "Mitä? eihän kapteenia voi YLENTÄÄ luu-uu..." Tauko. Everstillä välähti. Kaksi kärpystä yhdellä iskulla. "Korjaan, tehkääkin juuri niin. Ja Pesu, lähdetekin sitten luutnantille huoltoaliupseeriksi. Ja Kusi, kun sinä olet nyt luutnanttis-miehiä, annan vaativan erikoistehtävän. Tämä tulee parantamaan koko pataljoonan tehokkuutta! Tästä hetkestä eteenpäin muodostatte erikoisryhmä Antennin, ja teille on jo valittu koko pataljoonan kovimmat miehet, kaikkein ansioituneimmat koheltajat ja suurimmat tunarit!" Eversti otti kartan ja osoitteli sikarilla- "Osaston tehtävä on hortoilla tuon joen lähellä..tuon ja tuon...järven välissä, mutta sotaan ette puutu! Ettekä mene liian lähelle jokea ettei nämä tumpelot huku! Joelle menee korkeintaan sotamies Käpy, karjalan lahja suunnistukselle..." Eversti ajatteli lisätä että hänellä on omat rajoituksensa-mutta oli sitten vaiti. Rupesi antamaan nimelistaa joukkueen kokoonpanosta Pesulle, joka ojentikin kätensä- "Ja sinä tumpelo et tähän paperiin koske! Nyt tupiinne - Hävitkää silmistäni!" -----

2. MARSSI TUNTEMATTOMAAN Kun miehet oli kasassa, eversti itse tuli varmistamaan ettei ketään puutu ja että varmasti kaikki lähtivät edes suunnilleen oikeaan suuntaan. Kärjessä eteni sotamies Käpy, joka jo poikasena oli oppinut kulkemaan karjalan vaaramaisemissa ja metsissä, suunnisti erehtymättä pitkiäkin matkoja kiljukätköltä toiselle. Lisäksi, ilmiömäisen suunnistustaitonsa lisäksi, normaaliolosuhteissa, hänellä oli ihan omat vuorokaudenaikansa- hän oli kävelevä kello. Esimerkiksi juuri tällä hetkellä hän tiesi että oli puolipäivä- eli vuorokaudenaika nimeltä "krapula lähes haihtunut" Lisäksi oli varasuunnitelma, jos tiukka paikka tulee, Käpy osaa tehdä sellaisen "miinoituksen" eli niin suuret kilju-kätköt että sieltä ei kukaan kävele pois. Ei ainenkaan ilman että tähtäimen päässä kaikki näkyy kahtena. Perässä tuli itse Kusi, ainut jolla oli konepistooli, ja ainut jolle oli uskallettu antaa patruunoita. Pienoiskivääri patruunoita. Muille oli jaettu vääntyneimmät ja ruosteisimmat kiväärit mitä pataljoonasta löytyi- joukossa yksi toimiva pienoiskivääri. Kusen vieressä marssi alikersantti kirjuri Pesu sekä korpraali Loma. Loma oli ainut jolla oli ansiomerkki rinnassaan. Itse Eversti koikkalainen oli sen eräällä metsäretkellä antanut. Iltahämärissä Loma oli haavoittunut, eli kompastunut polulla olevaan Käpyyn (puusta pudonneeseen tai sammuneeseen) Eversti oli huitaissut karahkalla Lomaa rintaan, johon tuli mustelma, mutta jostain syystä mustelma ei kunnolla parantunutkaan- Siitä tuli pysyvä

ansiomerkki. Sitten tuli koko muu revohka, lopussa kenttäkeittiö ja töpinän hoitaja sotamies Pata. Käpy löysi ison ja pitkän tyhjän hallin, mikä teollisuushalli lie aikanaan ollut, joku arveli että tähän tulee leipomo. ja siihen majoituttiin. ----- 3.PARTIO Pitkässä teollisuushallissa sitten vierähtikin seuraavat kaksi kuukautta. Kun Pesu ei ollut hoitamassa pataljoonan taloutta, huoltokin rupesi pikkuhiljaa toimimaan, ruokaa riitti antenniosastollekin lähetettäväksi. Kompanjassa oli kiertänyt huhu, että alunperin kapteeni Kusi olisi ollut korpaali Susi tai Lusi tai jotain, josta piti tulla samanniminen alikersantti- mutta kun Pesu oli jo silloin kirjurina niin...ja koska armeijan paperit on aina oikeassa, niin korpaali mistälie tuli alikersantti Kusi- ja nyt luutnantti Kusi. Välillä Kusi lähetti partioita tiedustelemaan, kuten armeijan tapa on. "alikersantti Sama ja korpraali Loma, lähdette tiedusteluretkelle- Pesu hoitaa teille matkaan tarvittavat muonat, yhteydenpito vanhaan tapaan" Pesu käski Pataa antamaan vettä kenttäpulloon ja näkkäriä pakkiin. "Laitetaanko ihan kokonainen näkkileipä mieheen?" Kysyy Pata vanikka kädessään. "Eikä hitossa, puolikas riittää, muuten tulee liikaa näkkärin muruja vihollisen tiedustelulle" "Mitäs meidän sitten niinku pitäis tehdä?" Kysyy Sama. "Musta tuntuu vähän niinkuin olisin kipeeksi tulossa" Valittaa korpaali Loma. "Katotte onko vihollista näkynyt, onko liikettä, raportoitte kaikesta epätavallisesta.. niinkuin ennenkin, pitäshän tämä nyt jo olla selvä" manailee Kusi. "ja kierrätte oikealta" Partio lähti matkaan, Kusi katseli huoneensa ikkunasta eli teollisuushallin toimistosta loittonevaa ryhmää. "Ei näy vihollisesta merkkejä! ei liikettä!" Huutaa Sama marssittuaan useita kymmeniä metrejä, eli teollisuushallin toiseen päätyyn. "Idiootti! katso IDÄN puolen ikkunasta!" Kailottaa luutnantti Kusi. "Idän puolen ja idän puolen, mistä sen tietää missä se itä on, ja voihan olla että ruotsalaiset on hyökänneet!" Karjuu kurkku suorana Sama. "Perkele, onhan teillä kompassit!" Vastaa Kusi karjumalla vielä kovempaa. "Mutta kun se viisari näyttää vain pohjoiseen! Ja nyt se näyttää ylöspäin!" Karjuu Loma. "Ylöspäin?" "Tuossa se rautasängyn tolpassa roikkuu ja viisari näyttää ylöspäin!" Karjuu vuorostaan Sama. "Saatana! Se kompassi pitää olla vaakatasossa!!" Raivoaa Kusi pää punaisena toisesta päädyistä. Kusi pitelee kipeytynyttä kurkkuaan, ja sanoo itsekseen: "Hitto minä tulen hulluksi teidän kanssa" "Kutsunko lääkäintämiehen?" kysyy viattomasti Pesu.